

LEKCE 98 - JEŽÍŠ PŘIJÍMÁ HŘÍŠNÍKY 1 (Ježíš a hříšnice; Samařská žena)

Biblický text k lekci: Lukáš 7,36-50 a Jan 4,1-42

Cíle lekce:

- dítě vlastními slovy převypráví příběh o ženě hříšnici v domě farizeově
- dítě vlastními slovy povídá příběh o samařské ženě a jejím setkání s Ježíšem
- dítě chápe, že Ježíš přijímá všechny lidi, bez ohledu na jejich minulost (nad kterou nemhouří oči, ale nazývá pravým jménem a odpouští ji)
- dítě si uvědomuje, že setkání s Ježíšem dává životu nový rozměr a nadhled, který člověka uschopňuje i ke službě druhým lidem
- dítě ví, že přijmout Ježíšovu milost můžeme jen tehdy, pokud si sami uvědomíme a přijmeme svou hříšnost

Klíčové verše:

Lukáš 7,37-38: „V tom městě byla žena hříšnice. Jakmile se dověděla, že Ježíš je u stolu v domě farizeově, přišla s alabastrovou nádobkou vzácného oleje, s pláčem přistoupila zezadu k jeho nohám, začala mu je smáčet slzami a otírat svými vlasy, líbala je a mazala vzácným olejem.“

Lukáš 7,47-48 a 50: „Proto ti pravím: Její mnohé hříchy jsou jí odpuštěny, protože projevila velikou lásku. Komu se málo odpouští, málo miluje. Řekl jí: „Jsou ti odpuštěny hříchy.“ ...A řekl ženě: „Tvá víra tě zachránila, jdi v pokoji!“

Jan 4,10: „Ježíš jí odpověděl: „Kdybys znala, co dává Bůh, a věděla, kdo ti říká, abys mu dala napít, požádala bys ty jeho, a on by ti dal vodu živou.“

Jan 4,13-14: „Ježíš jí odpověděl: „Každý, kdo pije tuto vodu, bude mít opět žízeň. Kdo by se však napil vody, kterou mu dám já, nebude žíznit navěky. Voda, kterou mu dám, stane se v něm pramenem, vyvěrajícím k životu věčnému.“

Jan 4,25-26: „Žena mu řekla: „Vím, že přichází Mesiáš, zvaný Kristus. Ten až přijde, oznámí nám všecko.“ Ježíš jí řekl: „Já jsem to – ten, který k tobě mluví.“

Jan 4,28-29: „Žena tam nechala svůj džbán, odešla do města a řekla lidem: Pojdte se podívat na člověka, který mi řekl všecko, co jsem dělala. Není to snad Mesiáš?“

Jan 4,42: „Oné ženě pak říkali: „Teď už věříme ne pro to, cos nám ty o něm řekla; sami jsme ho slyšeli a víme, že toto je opravdu Spasitel světa.“

Biblická fakta:

Ježíš a hříšnice	Ježíš je pozván farizejem na jídlo a když je u něj u stolu přichází žena hříšnice s nádobkou vzácného oleje.
	Žena s pláčem potírá Ježíšovy nohy olejem, líbá je a smáčí slzami – farizeus je z toho pohoršen.
	Ježíš povídá farizeovi podobenství o dvou dlužnících – jeden dlužil 500 denárů a druhý 50 denárů a jejich věřitel odpustil oběma – kdo měl větší radost?

	Žena hříšnice byla ta, které Ježíš odpustil víc, proto projevila větší lásku než farizeus (ten Ježíšovy nohy neumyl, nepolíbil ho na tvář na přivítanou, nepomazal hlavu olejem).
	Ježíš ženě hříšnici odpouští její hříchy a posílá ji v pokoji domů
Ježíš a Samařská žena	Ježíš jde přes Samařsko a u města jménem Sychar se u studny setkává s jednou samařskou ženou.
	Ježíš chce po ženě dát napít a ta se tomu diví, protože židovští muži se nebaví se samařskými ženami.
	Učedníci odešli do města něco nakoupit, Ježíš je tak se samařskou ženou sám.
	Ježíš ji nabízí jinou vodu než na pití – vodu živou (vodu života) - žena ji chce!
	Ježíš se ptá na muže té ženy, ona však přiznává, že měla pět mužů a nyní žije s mužem, který není její manžel.
	Žena poznává v Ježíši proroka (všechno o ní ví), ale Ježíš ji naznačuje, že je více než prorok – on je Mesiáš.
	Když přicházejí učedníci z nákupu, diví se, že mluví se samařskou ženou a chtějí, aby se najedl, Ježíš však odpovídá, že pokrm Ježíše je, aby činil vůli svého nebeského Otce.
	Samařská žena uvěřila Ježíšovi, nechala tam svůj džbán a běžela do města říct lidem o Ježíši. Mnoho lidí z toho města pak v něho uvěřilo.

Pro zvědavé:

- farizeus se jmenoval Šimon
- na dnešní měnu by bylo 500 denárů asi 700 000 Kč, 50 denárů pak 70 000 Kč
- Ježíš šel přes Samařsko, když šel z Judska do Galileje
- Ježíš se setkává se Samařskou ženou v poledne (kolem šesté hodiny židovského času)
- Ježíš zůstal v městě Sychar dva dny

Myšlenky k 98. lekci (aplikace):

- farizeus X žena hříšnice = lidé dvou světů, farizeus byl vážený člověk, muž (muži měli výsadní postavení proti ženám), jistě byl i bohatý (když si dovolil hostit mnoho lidí) X žena není nazvána jinak než hříšnice (označovaly se tak prostitutky, šlapky), byla na samém okraji společnosti → Ježíš se zabývá všemi lidmi, bez ohledu na jejich postavení a životní styl, neodmítl pozvání k farizeovi, ale ani tu „nejhorší ženu“
- žena projevuje Ježíšovi lásku dost divným způsobem (umývání nohou svými slzami, drahým olejem a utírání vlasy) - tento skutek naznačuje, že musela Ježíše hodně milovat (nohy smrděly, byly zaprášené) → když někoho máme skutečně rádi, uděláme pro něho cokoli
- farizeus ženou pohrdal, ale Ježíš nikoliv → máme tendenci soudit lidi přísněji než sebe, nepohrdejme lidmi, kteří vypadají na první pohled hůře než my, protože neznáme jejich skutečný stav nitra
- žena si uvědomovala svou hříšnost, věděla, jak na tom je, ale zároveň vkládala do Ježíše veškerou svou naději (používá jistě drahý olej), uvědomovala si potřebu milosti X farizeus se možná cítil spravedlivý, možná dokonce i více, než sám Ježíš (zve ho, chce se mu ukázat) → Ježíš přijímá a odpouští těm, kdo si uvědomují svou hříšnost a nehodnost a takto přicházejí k Němu
- všichni si před Bohem zaslужujeme smrt, jen někdy se snažíme srovnávat s horšími lidmi a namlouvat si, že na tom nejsme tak špatně, abychom potřebovali odpuštění, ale všichni ho potřebujeme

- Ježíš mění ženinu situaci, přichází ustrašená, svázaná hříchem, odchází volná, v pokoji, s odpuštěnými hříchy → Ježíš mění i naši situaci odepsaných hříšníků a přijímá nás takoví, jací jsme
- **Samařská žena** – Židé Samařany neměli rádi, vůbec se s nimi nestýkali, navíc muži se na ulici nebavili s ženami (a to ani mezi Židy) - Ježíš zde láme všechny dosavadní zvyklosti
- setkání v poledne – v poledne nikdo ke studni vodu čerpat nechodil (čerpalo se večer), žena tam šla záměrně, aby se s nikým nemohla potkat, věděla, že na tom je špatně, o to více se diví, když ji Ježíš oslovuje (jako muž a Žid k tomu) → pro Ježíše není nikdo „dost špatný“, aby se o nás zajímal
- Ježíš je přirozený, přirozeně navazuje rozhovor, nepoučuje ženu „co tu děláš v poledne“ apod., ale žádá ji o vodu, zároveň tím připravuje pole pro duchovní rozhovor (živá voda Ducha) → Ježíš přirozeně reaguje na naše potřeby, sklání se k nám v naší situaci
- žena musí přiznat stav, ve kterém je (5x rozvedená a nyní nesezdaná), Ježíš to o ní ví, trefil se jí přímo do nitra, ale nedělá to, aby ji kritizoval → i když Ježíš zná naše nitro, všechny „tajné“ hříchy, přesto nás neodepisuje, ale chce nám pomoci → musíme si však přiznat náš stav zkaženosti
- žena hledala životní náplň ve vztazích, ale všechny zkrachovaly, do dalších se bála a Ježíš to vidí a nabízí jí východisko, nabízí jí něco, po čem už nebude mít „duchovní“ žízeň, něco, co ji naplní → setkání s Ježíšem nabízí změnu nitra člověka, který má pevný a jasný smysl života (živá voda vyvěrá z jeho nitra), nemusíme hledat naplnění v druhých lidech, zájmech, práci, sportu, ...
- reakce ženy po setkání s Ježíšem je ta, že běží do města všem o tom říci – to je velká změna (dříve se bála lidí, „chodila kanály“) a nyní jde aktivně za lidmi → setkání s Ježíšem mění náš život od základu, on z našeho nitra působí, že vidíme jinak svět, on sám dává sílu žít a chovat se jinak

SHRNUTÍ

Ježíš v těchto dvou příbězích ukazuje, jak přijímá hříšníky, ty, které druzí lidé již odepsali, nebo oni odepsali dokonce sami sebe. Ježíš v příběhu ženy hříšnice ukazuje na to, že odpouští všem lidem, bezu ohledu na to, jak velký je jejich hřích. Dokonce i těm, kteří už kvůli hříchu ve společnosti nemají ani jméno (byla to žena hříšnice). Komu bylo mnoho odpuštěno, ten mnoho miluje. Varováním pro nás je samospravedlivý přístup farizeje, který sice Ježíše hostil, ale možná byl přesvědčen o tom, že je dost dobrý a nepotřebuje odpuštění od Ježíše. Samařská žena je ztělesněním člověka, kterému se zhroutil celý život, a to několikrát (5 rozvodů), už se za sebe tolik styděla, že se nechtěla vídat s lidmi. Ježíš však vnímal její prázdné nitro a nabízí jí životní změnu (šokuje ji, že vůbec s ní mluví jako muž a Žid). Žena tuto změnu přijímá, vírou přijímá Ježíše, a to od základu mění její život. Z bojácné ženy vyhýbající se lidem je tu ta, která se nebojí a stává se misionářkou ve svém městě

3 hlavní myšlenky:

- 1) JEŽÍŠ PŘIJÍMÁ VŠECHNY LIDI BEZ OHLEDU NA TO, CO V ŽIVOTĚ POKAZILI, A DÁVÁ JIM NOVÉ VYHLÍDKY
- 2) ODPUŠTĚNÍ SI CENÍME TÍM VÍCE, ČÍM VÍCE NÁM TEN DRUHÝ ODPUSTIL, A PODLE TOHO TAKÉ JEDNÁME
- 3) JEŽÍŠOVO PŘIJETÍ ZPŮSOBUJE NADĚJI A ZMĚNU DO ŽIVOTA ČLOVĚKA, JEHOŽ ŽIVOT ZÍSKÁVÁ ZCELA OPAČNÝ, NOVÝ ROZMĚR

Náměty pro činnosti s dětmi:

- 1. Přenášení vody** – motiv toho, že Ježíš chce po ženě vodu. Úkolem dětí je přenášet v kelímku (nebo v ústech) vodu. Kdo přenese dané množství nejrychleji? Nebo je možno hrát na předem stanovený čas a kdo za daný čas přenese více vody.
- 2. Pití vody na čas** – motiv toho, že pití vody zahání žízeň. Úkolem dítěte je za co nejrychlejší čas vypít cca 0,3-0,5 l vody.
- 3. „Přived' muže“** - motiv toho, že žena měla zavolat svého muže. V místnosti uschováme obrázek muže (nebo i více) a úkolem dětí je hledat. Kdo najde, má bod. Kdo dosáhne první tří až pěti bodů, vyhrál.
- 4. Najdi 10 rozdílů** – na obrázku znázorňující Ježíše u studny se samařskou ženou ([zde](#)) je úkolem dětí najít co nejrychleji deset rozdílů.

Řešení k osmisměrce v pracovním listu:

STUDNA, VODA, ZIZEN, ZENA, PRAVDA, PROROK, POLEDNE, ZID, VIRA

obrázek muže (lze při tisku zvětšit):

